



**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor  
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum  
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,  
Coordinatus, Seu Omnes ...**

**Diana, Antonino**

**Lugduni, M. DC. LXXX.**

20. Quando Sacramentum Extremæ-Vnctionis confera gratiam? Et  
asseritur, quod tametsi plures Vnctiones fiant in hoc Sacramento, tamen  
videtur vna suffivere ad essentiam Sacramenti, sine fiat in ...

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76405](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76405)

RESOL. XXI.

An Sacerdos, si engendo infirmum moriatur, possit alius perficere Vnctionem prater Missas?  
Et an possit Presbyter vnus vnâ partem ungere, & alius aliam in necessitate? Ex p. 5. tr. 3. Resol. 87.

§. 1. **N**egatiuam sententiam docet Philippus Faber in 3. sent. distinct. 23. quest. vnic. cap. 4. vbi sic ait. Differt Extrema-vnctio ab Eucharistia, quia si vnus Sacerdos conficiat corpus, & non sanguinem, posset alius Sacerdos perficere illud Sacramentum consecrando vinum tantum, quod ab alio omisum fuerat, vel incipiendo à principio consecrationis sumere aliam hostiam, eamque consecrare. Deinde consecrare sanguinem, & perficere sacramentum, vt obseruauit Sotus ex D. Thom. dist. illa 23. art. 1. Ita extrema autem vnctio, si vnus Sacerdos faciat duas, vel tres vnctiones, & deficiat, alius non potest exordiri à capite, & ungere eandem partes, quia esset ac si super eandem hostiam consecratam consecrationem repeteret, quod non est vilo modo faciendum; debet ergo persequi alias vnctiones quæ omisæ fuerant.

2. Sed contrarium docet Molfesius & in summa, tom. 1. tract. 4. cap. 3. num. 54. Turrianus in sum. part. 2. cap. 135. dub. 2. num. 2. Tannerus tom. 4. disp. 7. quest. 1. dub. 3. n. 85. & Ochagauia de sacram. Extr. Vnct. q. 8. n. 5. vbi ait. Validum est hoc sacramentum si aliqua vnctiones cum suis formis respondentibus fiant ab vno Sacerdote, & alia ab alio, quia ex eo quod vnus Sacerdos conficit priores vnctiones cum suis formis, & posteriores non conficit, quia non potuit, propter mortem suam, non debet infirmus priuari hoc sacramento: potest ergo ab alio exhiberi, non repetendo primas vnctiones, quia illæ fuerunt valide, integre, & completæ, & non possunt repeti iterum, sicut neque hostia semel consecrata potest iterum consecrari, ergo ille alius Sacerdos, qui subsequitur, debet solum posteriores vnctiones cum suis formis efficere. Confirmatur, quia quamuis in aliis sacramentis sacramentum inceptum ab vno Ministro, non posset consummari ab alio, vt in Baptismo, &c. ex eo est, quia non consistunt in pluribus materiis & formis partialibus, sed in vna tantum materia, & forma: at hoc Sacramentum habet plures materias & formas partiales, ergo licet quædam vnctiones fiant ab vno Sacerdote, alia tamen possunt fieri ab alio Sacerdote. Sicut in sacrificio Missæ, si Sacerdos moriatur post consecrationem Hostiæ, alius Sacerdos debet consecrare calicem, & prosequi sacrificium, & quidem extra casum necessitatis graue peccatum committeretur eo modo diuidendo vnctiones, propter rationem supra allatam; in casu verò necessitatis nullum. Ita Ochagauia, qui citat D. Thomam, Durandum, Sorum & Syluestrum, quibus ego ex neotericis addo Præpositum in 3. part. quest. vnic. de sacram. Extremæ Vnctionis, dub. 5. n. 37. & Emanuel Sæver. Extr. Vnct. n. 1. vbi sic ait. Potest Presbyter vnus partem vnâ ungere, & alius aliam in necessitate.

2. Dices numquam adesse hanc necessitatem, quod multi Sacerdotes possint conferre hoc Sacramentum, cum illud non sit necessitatis, possitque aliquis sine eo saluari. Respondeo posse interdum maximam esse necessitatem, vt si quis inciderit in amentiam, qui ante eam peccauit mortaliter, cuius quidem habuit attritionem, non tamen perfectam contritionem, ratione cuius sit gratiam consecutus, nec petierit confiteri, & proinde non possit

Sup. conten-  
to in hac  
Resol. supra in  
Ref. 13. §.  
Notandum  
est.

Sup. hoc vlti-  
mo magis  
larè in Ref.  
seq. §. 1. & 2.  
& in §. not.  
præterita  
ad medium,  
verf. lmo.

fortiori dicendum videtur, quando Sacerdos non haberet superpelliceum; posset enim sine illo ministrare Viaticum ægroti, cum sit Sacramentum ita necessarium. Et quidem, si opinio probabilis plurimorum Doctorum concedit laico, in illo casu ministrare Viaticum infirmo, ac per consequens, sine superpelliceo: nam plus est tagere Corpus Christi, quam illud ministrare sine superpelliceo: quanto magis licebit hoc Sacerdoti. Nota etiã, Leandr. vbi supra, de Sacram. tom. 1. tr. 4. disp. 4. q. 22. docere, Sacerdotem peccare tantum venialiter, si administret hoc Sacramentum sine lumine abique causa: & citat Poisseuinum.

RESOL. XX.

Quando Sacramentum Extremæ-Vnctionis conferat gratiam?

En asseritur, quod tamen si plures vnctiones fiant in hoc Sacramento, tamen videtur vna sufficere ad essentiam Sacramenti, siue fiat in capite, siue in pectore, &c. Ex part. 3. tractat. 4. Resolut. 178. aliàs 179.

§. 1. **Q**uidam, vt obseruat Henriquez lib. 3. cap. 12. num. 3. probabiliter dicunt in qualibet partiali vnctione, conferri statim gratiam, cum habeat propriam materiam, & formam, & tamen omnes vnctiones dici vnum Sacramentum, vt duæ species in Eucharistia, vel septem Ordines, dicuntur vnum.

2. Secunda sententia probabilis putat, quod conferatur gratia, quando perficitur vltima vnctio, cum sua forma essentiali, quæ est quinta. Vnde si infirmus moreretur ante quintam vnctionem, non reciperet gratiam. Et ita docent Filliucius tom. 1. tra. 3. c. 5. n. 126. Suarez tom. 4. disp. 41. sect. 2. num. 13. Io. de la Cruz in direct. conf. part. 2. de Sacram. Extremæ Vnctionis, dub. 1. coucl. 3. Villalobos in summa, tom. 1. tr. 10. diffic. 2. n. 2. Ledesma in sum. tom. 1. de Sacram. Extræ Vnctionis, cap. 1. Nugnus in addit. ad 3. part. quest. 32. art. 6. & alij.

3. Tertia sententia est Martini Becani de Sacrament. c. 25. quest. 7. n. 6. & aliorum asserentium, quod tamen si plures vnctiones fiant in hoc Sacramento, tamen videtur vna sufficere ad essentiam Sacramenti, siue fiat in capite, siue in pectore, &c. Probatur primo, quia nec ex Scriptura, nec ex vniuersali traditione Ecclesiæ aliud colligi potest. Secundò, quia forma Ambrosiana, & Veneta non significant, nisi vnâ vnctionem. Tertio, quia sicut in Baptismo sufficit vna immersio, & in Eucharistia vna species, ita hic sufficit vna vnctio. Nec valet dicere, quod in Concilio Florétino ponuntur plures vnctiones, nam ibi ponuntur septem, & tamen certum est non omnes esse necessarias. Ergo inde nihil conuincit potest, sicut in multis Conciliis tres immersiones, & duæ species in Eucharistia ponebantur. Et confirmatur, quia si aliquis non haberet oculos, non esset necesse eum ungere super oculos, aut dicere, *Indulgeat tibi, &c. quidquid deliquisti per oculos*. Ergo numerus vnctionum non est de essentia huius Sacramenti. Ex his sequitur, quod hoc Sacramentum statim confert gratiam, quando vnica vnctio peracta est sufficienti verborum forma; reliquæ tamen vnctiones ob receptam consuetudinem non facile sunt omitteudæ, si autem omitantur, sit sine detrimento Sacramenti, & effectus illius. Hæc omnia Becanus, probabiliter quidem, vt aduertit Syluius in addit. ad 3. part. q. 32. art. 6. queritur 2. sed tu tene secundam sententiam tanquam probabiliorē, & communiorem.

Tom. 14.